

Dimarts 11 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mt 5,43-48): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que es va dir: ‘Estima els altres, però no estimis els enemics’. Doncs jo us dic: Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè, si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? ¿No fan el mateix els publicans? I, si només saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari? ¿No fan el mateix els pagans? Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial».

«Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial»

Mn. Iñaki BALLBÉ i Turu
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui, el Crist ens convida a estimar. Estimar sense mesura, que és la mesura de l'Amor veritable. Déu és Amor, «que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos» (Mt 5,45). I l'home, espurna de Déu, ha de lluitar per assemblem-s'hi cada dia: «Així sereu fills del vostre Pare del cel». On trobem el rostre de Crist? En els altres, en el proïsme més proper. És molt fàcil compadir-se dels nens famèlics d'Etiòpia quan els veiem per la TV, o dels immigrants que arriben cada dia a les nostres platges. Però, i els de casa? I els nostres companys de feina? I aquella parenta llunyana que està sola i que podríem anar-li a fer una estona de companyia? Els altres, com els tractem? Com ens els estimem? Quins actes de servei concrets tenim amb ells cada dia?

És molt fàcil estimar qui ens estima. Però el Senyor ens convida a anar més enllà, «perquè, si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu?» (Mt 5,46). Estimar els nostres enemics! Estimar aquelles persones que sabem —de segur— que mai no ens tornaran l'afecte, ni el somriure, ni aquell favor. Senzillament perquè ens ignoren. El cristià, tot cristià, no pot estimar de manera “interessada”; no ha de donar només un bocí de pa, una almoïna al del semàfor. S'ha de donar ell mateix. El Senyor, morint en la Creu, perdona els qui el crucifiquen. Ni un retret, ni una queixa, ni un mal gest...

Estimar sense esperar res a canvi. A l'hora d'estimar hem d'enterrar les calculadores. La perfecció és estimar sense mesura. La perfecció la tenim en les nostres mans enmig del món, enmig de les nostres ocupacions diàries. Fent el que toca a cada moment, no el que ens ve de gust. La Mare de Déu, a les noces de Canà de Galilea, s'adona que els convidats no tenen vi. I s'avança. I li demana al Senyor que faci el miracle. Demanem-li avui el miracle de saber-lo descobrir en les necessitats dels altres.